

# Önsöz

Bu kitap *Nūr* — **Nur** — adını alır; çünkü nur, tüm şeylerin başlangıcıdır: görünür olanı görünür kılan, yokluğunda hiçbir şeyin bilinemediği, anlamı maddeye bağlayan ve hakikati titreyen kalbe bağlayan odur.

Arapçada *nūr*, sıradan ışıktan öte bir şeydir — o, hidayet, berraklık, açığa vurmaktır. Kur'ân'ın **göklerin ve yerin nuru** diye adlandırdığı şeydir:

اللَّهُ نُورُ السَّمَاوَاتِ وَالْأَرْضِ

*Allāhu nūru as-samāwāti wal-arḍ.*

«Allah, göklerin ve yerin nurudur.

O'nun nurunun misali, içinde lamba bulunan bir kandil yuvası gibidir; lamba bir cam içindedir, cam sanki inciden bir yıldızdır; ne doğuya ne batıya ait olan mübarek bir zeytin ağacından yakılır — yağı, ateş değmese bile neredeyse ışıyacak.

**Nur üzerine nur.**

Allah, dilediğini nuruna iletir.»

(Kur'ân 24:35)

Dilediği kimseler her zaman isimleriyle, unvanlarıyla, soy ya da dereceleriyle bilinmezler. Yine de nur onlara ulaşır ve onlar da onu taşımakla yükümlü kınırlar — kendi adlarına değil, hâlâ arayanlar adına.

Bu sayfalar vahiy iddiasında bulunmaz. Ama uydurma da değildir. Eğer bir değer taşıyorlarsa, bu yalnızca **yankı** olarak — hatırlanan, unutulmuş ya da belki henüz tam anlaşılmamış bir şeyin yankısı olarak. İçlerinde nur varsa, bu ödünç alınmış — ve bir süreliğine emanet edilmiş — nurdur.

Kur'ân, peygamberlere mühür vurmuştur, hepsine selam olsun. Ama şahitlik işi devam eder — ne peygamberlik ne de emir olarak, bazılarının bırakmadığı bir yük olarak: gelmek için izin istemeyen bir sorumluluk olarak.

Anlayış geldiğinde, fetih olarak değil, hatırlama olarak gelir — Platon'un *anamnesis* dediği, İbn Sînâ'nın *'aql al-fa'āl* ile aklın aydınlanması diye tarif ettiği, İbn 'Arabî'nin *keşf* adını verdiği: kalpteki ilahi nur ile peçenin kaldırılması.

Bu kitabın ardındaki itki ne akademik ne de retoriktir. Bu bir cevaptır — parçalanmayla çirkinleştirilmiş bir dünyaya, birbirinden koparılmış hakikatlere, gürültü altında gömülmüş güzelliğe. Tabiat kanunları ile mazlumların çığlıkları ayrı değildir. Kaynakları birdir. Anlamları birdir. Herhangi birini gerçekten bilmek, ikisine karşı da sorumlu olmaktır.

Eğer bir halkın onuru, kargaşa çağını hâlâ aydınlatıyorsa, o da Filistin halkıdır — onların sabrı, **ahlaki berraklık ile entelektüel titizliğin aynı nurdan doğduğunu** hatırlatan bir

hatırlatmadır.

Kitaptaki denemeler **kronolojik** olarak düzenlenmiştir, açığa çıkan bir içgörünün yolunu izler. Ama niyetinin kalbine çekilenler — nurunun kaynağını arayanlar — için belki önce iki sonraki parçayı okumak isteyeceksiniz: **“Kalple ve Canla”** ve **“Nur, Enerji, Bilgi, Hayat.”**

İlki, kelimelerin altındaki gizli akıntıyı ortaya çıkarır — açıklanamayan, yalnızca hatırlanabilen itki. Bu, içe dönüş, düşünceyi doğuran duyguya dönüşür.

İkincisi, nuru yalnızca sembol olarak değil, öz olarak tefekkür eder: enerji olarak hareket eden, bilgi olarak konuşan ve hayat olarak uyanan. Bu bir teori değil, birleştirici bir varlıktır — varoluş dokumasına işlenmiş anlamın imzasıdır.

Birlikte bu denemeler, gerisini daha net görebilmek için bir mercek oluşturur. Kitabın argümanını sonuçlandırmazlar; kökenini aydınlatırlar.

Bu eser, *Creative Commons Attribution-ShareAlike* lisansı altında yirmi dört dilde yayımlanmaktadır. **Maliyet fiyatıyla** sunulur ki kütüphanelere ulaşsın ve orada kalsın — korunmuş, erişilebilir, alıntı yapmaya özgür, üzerine inşa etmeye özgür. Çünkü bilgi, nur gibi, **paylaşıldığında çoğalır.**

Eğer bu kelimeler sizi harekete geçirirse, onları dışarıya doğru hareket ettirin: **Filistin halkını destekleyin, Birleşmiş Milletler Filistinli Mültecilere Yardım ve Bayındırlık Ajansı (UNRWA)** ya da onların kalıcı nurunu sürdüren herhangi bir kuruluş aracılığıyla.

Bu kitap, karanlık bir zamanda küçük bir lambaya dönüşsün — bir yazarın sesi olarak değil, bir emanetin taşıyıcısı olarak, seçimle değil nur ile gelen bir mesajın izi olarak.